

“ముందుగా చెప్పి వుంటే బాగుండేది అన్నం దుకు అంత రాద్ధాంతం చేస్తావేమిటి!”

ఆ మాటలకి శ్వేత ముఖం ఎర్రగా అయింది. గొంతు కూడా హెచ్చింది.

“ముందుగా! ఏమిటి ముందుగా! అతను ఏడాదిన్నరక్రితం మా ఆఫీసులో కొలీగ్గా నియమించాడు. బావున్నాడు అనుకున్నాను. అప్పుడు చెప్పాలా వెళ్ళి చేసుకోవాలని వుందని! స్వాతంత్ర్యం అతను చాలా పనిమంతుడని గ్రహించాను. అప్పుడు చెప్పాలా!? అలా అయితే కేటగిరీలోకి వచ్చే కుర్రాళ్ళు ఓ పాతికమందయినా లేరు. ఎంతోమంది కుర్రాళ్ళు నాకెన్నోసార్లు తిట్టే ఇంకా కానీ ఇతనితో బైకే మీద వెడుతున్నప్పుడు పాత్రం భుజం మీద చెయ్యి వెయ్యాలనిపించింది. అలాంటి కోరిక వుట్టిందోవ్ అంటూ నా గెత్తు కొచ్చి మీకు చెప్పాలా? అతను చాలా సీరియస్ గా ఆఫీసు విషయాలు చర్చిస్తున్నప్పుడు ఓసారి అతని బుగ్గని తాకాలనిపించింది, అప్పుడు చెప్పాలా మా స్నేహం పెరిగి క ఓసారి సినిమాకి వెళ్ళిం, అతను సడన్ గా నా భుజం చుట్టూ చెయ్యి వేసాడు. నాకు నచ్చలేదు. అలిగి రెండు రోజులు అతనితో మాట్లాడలేదు.

కానీ అతని స్పర్శని తలుచుకున్నప్పుడు తల్లి, అతని గుండెల్లో ఒదిగిపోకుండా అలా సుఖం తెచ్చుకున్నానంటే, నుళ్ళీ అతను నాతో మాట్లాడ

తాడో లేదోనని ముం వేసింది. ఆ ఫీలింగ్ని మీతో వచ్చి చెప్పాలా!

అతన్ని చూడకుండా, మాట్లాడకుండా వుండలే ననిపించింది. అనికీ అంతే. మేం రొమాంటిక్ గా చెప్పుకున్న 'సోషల్ లా', 'థాంక్స్' లా, 'ఐ మీస్ యూ' ల గురించి వచ్చి చెప్పండిలా?

ప్రాఫెషనల్ గా, ఎమోషనల్ గా, సోషల్ గా, ఫ్రెండ్లీ గా, మేడం వర్షింగుకోని విషయాల్లే లేవు. గంటలు గంటలు మాట్లాడుకున్నా ఒక్క నిమిషం కూడా మాకు బోర్ కొట్టదు. మేమిద్దరమూ ఒకళ్ళనొకళ్ళు మా లోపాలతో సహా భరించగలమనిపించింది. ఒకళ్ళనొకళ్ళు వదిలి వుండలే మనిపించింది.

వారం క్రితమే, స్ట్రెస్ వారం క్రితమే మా స్నేహానికి ఓ రూపం ఇవ్వాలని నిర్ణయించుకున్నాం. అదే పెళ్ళి చేసుకుంటేనే బంధుండుండుకున్నాం. ముందు నేను నిర్ణయించుకున్నాక కదా మీకు చెప్పాలి. అయినా విషయాన్ని మీకు వారం రోజుల్లో చెప్పాను. ఎంతో కూడదన అనుకున్న మీరే ఇలా బిహేవ్ చేస్తే, నాళ్ళు పేరెంట్స్ కూడా మీలాగే

కూడా, అతని మేధస్సుకీ, సంస్కారానికీ కూతుళ్ళు విలువిచ్చింది కాబట్టి, మౌనంగా అంగీకరించడమే మంచిది.

అన్ని సస్పెన్స్ లని చెదరగొడుతూ, అన్ని అనుమానాలని పటాపంచలు చేస్తూ హుందాగా, చిరుమందహాసంతో, ఆరడుగుల ఎత్తున్న అందగాడు, ఏదో అడ్వర్టయిజ్ మెంట్ లోని హేండ్ సమ్ ఫెలో నడిచి రావట్లేదు కదా అన్నట్లు నడచి వచ్చిన అతను వరుణ్ అని తెలుసుకుని తన జీవితం మొత్తం మీదా ఏనాడూ పొందనటువంటి ఆప్లో దాన్ని పొందారాయన.

ఆ అబ్బాయి రాగానే ఆయన కాళ్ళకి వంగి దణ్ణం పెట్టాడు. అనుకోకుండానే అతన్ని అక్కన చేర్చుకున్నారు ఆనందరావుగారు.

పంజాబీ కల్చర్ లోని అన్ని సాంప్రదాయాల్నీ పాటిస్తూ ఆడుతూ పాడుతూ వున్న ఆ ఆనందమయ వాతావరణంలో కలిసిపోయి పాటలకి డాన్స్ చేస్తున్న రమాదేవిని చూసి నవ్వుకున్నారు ఆనందరావుగారు. దిష్టి తగిలేంత అందంగా ఆనందంగా

వారసత్వం

వీ రంగంలో నైనా వారసత్వం పెరిగిపోతున్న రోజులివి. అలాంటిది అత్యంత ప్రభావంతమైన సినిమాల్లో వారసుల తాకిడి మామూలుగా ఉంటుందా? 'ఇండస్ట్రీలో వారసత్వం ఇప్పుడు బాగా పెరిగిపోయింది. ఫలానా యాక్టర్ అబ్బాయి, అమ్మాయి అంటే వారు కూడా సహజసిద్ధంగా నటులే అవుతుంటు ఉంది. కాస్తంత వయసు వచ్చేసరికి వారికి ఇంట్రెస్ట్ ఉన్నా లేకున్నా వారిని నటులుగా మార్చేస్తున్నారు కొంతమంది. అయితే వారిలో కొందరు సక్సెస్ అవుతున్నారు. హేమమానినీ తనయ ఈషాడియోల్ ఆమెకంటే బాగా డ్యాన్స్ చేస్తుంది. చాలా సింపుల్ గా ఉంటుంది' అని కితాబులిస్తోంది జుహీబబ్బర్.

రియాక్టు అయి మా గతి ఏమిటని భయంగా వుంది. ఛా!”

• మనసంతా చివకు చేసుకుని వెళ్ళిపోయిన కూతుర్ని చూసే రికి నెత్తిన తిప్పవేసి కూర్చున్న అహం మెదడులో వున్న ఆలోచనలోకి చొరబడి, మెల్లిగా రక్తనాళాల ప్రవహించడం మొదలుపెట్టి శరీరానికి ప్రశాంతతని కలిగించింది వాళ్ళిద్దరికీ.

మనసు పాడయి శ్వేత రెండ్రోజులు ఆఫీసుకెళ్ళలేదు. కానీ రెండో రోజునే శ్వేత ఆఫీసుకి ఆనందరావుగారు బయట వేరారు.

రిసెప్షన్ లో ఫలానా వరుణ్ ని కలవాలని మెసేజ్ పంపడం ఒక ఎత్త.

తన కూతురును సె పార్టనర్ గా ఎన్నుకుని సస్పెన్స్ గా పెట్టిన అతని ఎలా వుంటాడా, ఎలా రిసీవ్ చేసుకోవాలా అన్న అత్యంత గుండెలు ఉద్వేగాన్ని చెందడం ఒక నిమిషం అయింది. ఎంతైనా తండ్రీ హృదయం, ఎంతమనవారుకుంటుంది! ఎలా వున్నా

కూతురూ అల్లుడూ.

కుటుంబంలో తండ్రీ స్థానంలో తనూ, తల్లి స్థానంలో రమా, తమ అహంభావాల్ని పోషించుకోవడమే బాధ్యతనుకున్నారు. కానీ పిల్లల మనోభావాలని తెలుసుకుని, వారి ఇష్టాలని అర్థం చేసుకుని, వారి వ్యక్తిత్వాలకి విలువ ఇవ్వడమే బాధ్యతని వహించడం అని ఆనందరావుగారికి ఆరోజు బాగా తెలిసాచ్చింది.

‘ఆనందం పొందే అవకాశాలు మళ్ళీ మళ్ళీ రావు. మనుషులూ, మనసులూ కలిసిన చోటే ఆనందం తొండనిస్తుంది.

ఆ ఆనందాన్ని అనుభవించే అవకాశాన్ని తను మాత్రం ఎందుకు జారవిడుచుకోవాలి! అనుకుంటూ అక్కడ వున్న గుంపులో అల్లరి చేసుకుంటూ చేరిపోయారాయన కూడా.

